

עיריית יהוד-מונוסון

ישיבת מועצת עיר

מזן המניין

מס' 11/21

מיום 13/9/2021

פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין מס' 11/21
שהתקיימה ביום 13/9/21 במתנ"ס

נוכחים:

גב' יעלה מקליס - ראש העיר
מר שמואל רוטמן - מ"מ וסגן ראש העיר
מר חיים מימון - חבר מועצה
מר בני רזניק - חבר מועצה
מר הדר מימון - חבר מועצה
מר אורי שנהר - חבר מועצה
מר יוסי חזן - סגן ראש העיר
גב' יפעת זמיר - חברת מועצה
מר ליאור גלבוש - חבר מועצה
גב' דקלה שנטל - חברת מועצה

חסרים:

מר שימי בונפיל - סגן ראש העיר
מר ערן קקון - חבר מועצה
מר אמנון סער - חבר מועצה
מר ויקטור ג'נח - חבר מועצה
גב' לירי פנחס - חברת מועצה

סגל:

מר גיל סימנהויז - מנכ"ל העירייה
עו"ד רוני חלמיש - יועמ"ש
מר גל לניאדו - גזבר העירייה
מר ישורון פרסיק - מבקר העירייה
מר שמעון עמר - סגן מנהלת אגף החינוך
שני משיח - חשבת העירייה ומנהח"ש ראשית

משתתפים:

מר חיים בדש - מנהל התיכון
מר צדוק ירימי - סגן מנהל התיכון

פרוטוקול

סעיף מס' 1 - דבר ראש העיר

יעלה מקלים: ערב טוב לכולם. אני פותחת את ישיבת המועצה מן המניין 11/21. הישיבה מוקלטת ומשודרת באתר העירייה לטובת כל מי שרוצה לראות ולהקשיב. אנחנו מתחילים ברשותכם בדבר ראש העיר, כמה נקודות חשובות.

פתיחת שנת הלימודים: פתחנו את שנת הלימודים כמעט ללא תקלות בדרך הטובה ביותר שנפתחה מאז שאני מכירה אותה, תודות לעבודה מאומצת של צוותי אגף החינוך שעבדו עד שעה מאוחרת ב-31 באוגוסט כולל שיחות לתוך הלילה כדי שמערכת החינוך שלנו תיפתח כסדרה. מגיע להם שאפו גדול. שמעון בתור מייצג מערכת החינוך וחיים וצדוק, אנחנו באמת גאים שאתם צוותי החינוך שלנו.

שיפוצי הקיץ: בוצעו בצורה מסיבית במהלך הקיץ גם הסתיימו עד הראשון בספטמבר. הצוותים סיימו את העבודות, אפשרו לצוותים החינוכיים לנקות את גני הילדים ובתי הספר. עבדו בצורה מאוד מקצועית ומסודרת וסיימו את כל העבודות עד ה-1 בספטמבר, ומוסדות החינוך קלטו את הילדים שלנו בצורה מיטבית. פתחנו ב-1 לספטמבר חמישה גני ילדים חדשים, שלושה ברחוב ביל"ו מעליהם בניין של השפ"ח וגג אקטיבי ושני גני ילדים מאוד יפים במונוסון במתחם "אורנים - התמר" ומעליהם גם בניין רב תכליתי לשימוש ציבורי.

מרכז הצעירים: לפני תחילת השנה פתחנו את מרכז הצעירים של יהוד-מונוסון, לא רחוק מהגנים, שיפעל לטובת הצעירים שמוגדרים מגיל 18-35 לטובת פעילות להכשרה ולמתן כלים לצעירים בכל מיני תחומים, תחום של השתלמות, לימודים וכל מה שנדרש כדי להצליח בחיים.

כיתה היברידית: במסגרת שיפוצי הקיץ הכשרנו כיתה היברידית בכל אחד מבתי הספר, כיתה שמיועדת גם ללמידה מרחוק וגם ללמידה בתוך הכיתה, וכבר היום ראיתי לפחות כיתה אחת בבית ספר שלומדת בצורה כזו, שמאפשרת למורה ללמד את התלמידים שנמצאים בכיתה וגם את התלמידים שנמצאים בכיכוד בבית. עשייה מאוד ברוכה של אגף החינוך ואגף ההנדסה וכל מי שאחראי על ההכשרה של הכיתה הזאת.

שצ"פ לב יהוד: פתחנו בשבוע שעבר את השצ"פ של "לב יהוד" גם את מתחם המתקנים בצד הצפוני וגם בצד הדרומי, לשמחתם הגדולה של ילדי העיר שבילו במתקנים וימשיכו לבלות בהם במהלך כל השנה.

עבודות פיתוח: במסגרת "רואים ירוק בעיניים" גם הכשרנו את הפינה ברחוב ויצמן-קדושי מצרים באופן זמני כדי שתראה טוב עד אשר הליך פינוי-בינוי ייצא לפועל, ובינתיים תהיה שם פינה יפה ירוקה ומכבדת גם את התושבים וגם את אלו שנוסעים בסביבה.

עבודות הפיתוח ברחוב ברסימנטוב, רחוב מקלב-פינת סעדיה חתוכה עומדות לפני סיום. המתחמים נפתחו לתנועה. נותרו עוד עבודות סיום אבל בסך הכול המתחם נראה חדש לגמרי, נותן דגש על הליכה על מדרכות רחבות ועל מסלול אופניים לטובת כולנו, אגב, זה גם מייצג את העירוניות החדשה, מתן דגש על הליכה, אופניים ופחות כלי רכב פרטיים. בזה אני מסיימת את מספר הנקודות לגבי הפעילות שעשינו.

תקינות מבנים: אני רוצה להוסיף עוד משהו לגבי האירועים שקרו בחולון וברמת גן בהתמוטטות של הבתים. נתתי הנחייה למנכ"ל לבחון את הסוגייה. (פונה למנכ"ל) גיל, אתה רוצה משפט אחד?

גיל סימנהויז: ערב טוב, במשפט אחד. על אף שהחובה לבדיקת תקינות המבנה והאחריות עליו היא של המחזיק בנכס, של הבעלים של הנכס, אנחנו בוחנים היום את האפשרויות שעומדות לרשותנו גם מבחינת החוק וגם מבחינת הרצון שלנו לסייע לתושבים בנושא הזה, בעיקר במבנים ישנים שיש כאן בעיר. אני מעריך שתוך מספר ימים אנחנו נציג תוכנית שראש העיר תאשר אותה ואנחנו נפעיל אותה.

הדר מימון: אני רק רוצה לציין שהאחריות להכרזה על נכס כנכס מסוכן מוטלת על הרשות המקומית.

גיל סימנהויז: מרגע שהתקבל דיווח והנושא נבדק והמבנה הוגדר כמסוכן, אז לפי חוק מבנים מסוכנים האחריות היא של העירייה.

סעיף מס' 2- הצגת הישגי תיכון מקיף יהוד.

יעלה מקלים: טוב, אנחנו עוברים לסעיף מספר - תיכון מקיף יהוד. נמצא איתנו מנהל התיכון המקיף, חיים בדש וסגנו צדוק ירימי.

חיים בדש: טוב אני ביקשתי מראש העיר לזמן אותי לשיבת המועצה כי חשתי שבישיבה הקודמת שבה אישרנו את המאזן שלנו בתחילת הקיץ עסקנו רבע שעה בפחיות של "קוקה קולה" ואני חושב שהעשייה של התיכון היא הרבה הרבה מעבר לפחיות "קוקה קולה". אני מאוד מכבד את ההערה והדברים תוקנו, בד בבד אני חושב שמה שהתיכון עשה במהלך השנים האחרונות ראוי שנקדיש לו כמה דקות ואני ביקשתי את רשותה של ראש העיר להציג את הדברים לצד שותפי לדרך שהגיע לכאן כדי להציג את המהפך בכיתות המב"ם שלנו, ואנחנו מיד נראה את הנתונים שאני חושב שהם משהו שהוא לגאווה העיר כולה, לגאווה תושביה ולכל המשפחות של העיר. בתיכון מקיף יהוד יש כ-55 כיתות, 1583 תלמידים מתוכם 28 תלמידי כיתות של חירשים וכבדי שמיעה. מי שוותיק יותר יבחין שיש ירידה במספרים של החירשים וכבדי השמיעה, גנטיקה ומדע יותר טוב, יש ירידה במספרים באופן ארצי ופחות ופחות תלמידים חירשים וכבדי שמיעה יש בכלל באוכלוסייה, לשמחנתנו, מה שמאפשר לנו לתת מענה הרבה יותר עמוק והרבה יותר מקיף. 1583 התלמידים, למעט החירשים וכבדי השמיעה, כוללים גם תלמידים שאנו מגדירים תלמידים של חינוך מיוחד. חינוך מיוחד כשלעצמו, ילדים עם הגדרת חינוך מיוחד בהגדרות שונות ומשונות שבעבר תיכון מקיף יהוד לא היה קולט אותם. תיכון מקיף יהוד קולט היום כמעט באופן מוחלט את כל ילדי העיר יהוד, כמעט אני אומר כי יש מקרי קיצון שאנחנו לא יכולים לקלוט כי אין לנו מענה ואנחנו מקיפים אמיתיים. כלומר אם תסתכלו על בתי ספר תיכוניים בגדלים שלנו, בסביבה, אתן דוגמה בן צבי קריית אונו שזה בית ספר מצוי, אלה בתי ספר ממיניים ומסוננים שמראש תלמידים רבים שאיתם אנחנו מתמודדים בכלל לא נכנסים. אוקיי קצת נתוני תש"פ - משרד החינוך בדרך כלל מפרסם נתונים סופיים של כל מחזור, שנה אחרי, השנה אנחנו עדיין בעיכוב. יש טיוב נתונים במשרד החינוך, כנראה שיש להם איזשהו באג במערכות של משרד החינוך, אבל אנחנו יכולים לדעת על סמך חלק מהנתונים שכבר קיבלתי באופן רשמי והנתונים שלנו, את הנתונים של התיכון בסטייה שכשיתפרסמו הנתונים פלוס מינוס בכמה עשיריות. אז אני אלך לנתון שישיר כולם מסתכלים עליו, נושא הזכאות לבגרות 92.5% זכאות לבגרות 92.5% זכאות לבגרות לתיכון בשנת הלימודים תש"פ, כאשר אם התיכון מסיים עם 92.5% אז העיר כולה יושבת על 91% בטח. אחוז התלמידים המצטיינים בקרב המסיימים בין 22 ל-23 אחוזים, אני עוד לא יודע את הנתון המדויק. אחוז הנשירה שלנו 0.18% שזה נתון מאוד מאוד מאוד נמוך. ברגע שנקבל את הנתונים הרשמיים אני אוכל גם ללכת ולמצוא מי הילד שהוגדר לי כילד נושר. גיוס לצה"ל 97-96 אחוזים, אוכלוסיית שח"ר, כיתות המב"ם מסלול הבגרות המלא, כיתות הקצה שלנו הם כעשרים אחוז מכלל תלמידי השכבה. כלומר, שאם אנחנו מדברים היום שהייתי הופך את בית הספר לבית ספר עיוני כמו שאנחנו מכירים ללא מקיפות, היינו יושבים היום על אחוזי זכאות של 98.5 אחוזים. 98.5 אחוזים, הכיתות העיוניות סיימו בתשפ"א עם 98.5 אחוז. צדוק מיד יספר קצת על כיתות מב"ם שהם בעיני הפלא שלנו, משום שכיתות המב"ם הם אלה שכביכול תמיד אבן שמושכת ואיננה נותנת לנסוק כלפי מעלה. יש לנו מהפך ענק בנתונים של כיתות המב"ם, מה שאנחנו קראנו פעם מב"ר, "אתגר", "הזנק" וכדומה.

הדר מימון: מה ראשי התיבות של זה ?

חיים בדש: של מב"ם? מושג שאני המצאתי - "מסלול בגרות מלא". כי תיכנס, לא יעזור לך, תצא עם בגרות. כי התיוג של "אתגר" ומב"ר היה יוצר התנגדות נורא קשה בעבר. אנחנו לא משתמשים בביטוי הזה יותר כבר שלוש-ארבע שנים.

צדוק ירימי: ארבע שנים.

חיים בדש: ולא מדברים על זה יותר, הילדים לא יודעים שהם מוגדרים ככה אין הגדרה מבחינת הילדים אם מבחינת המורים. מבחינתנו זה כיתות שרצות לבגרות וברגע שעשינו את השינוי זה עובד, זה עובד יופי ואני חושב שאחד הדברים שהכי ריגשו אותי בשנה שעברה במהלך הסגר הארוך, ילדים באו וביקשו מהכיתות העיוניות לעבור לכיתות המב"ם, כי כיתות המב"ם למדו בבית ספר. כל כיתות המב"ם בארץ הוחרגו, הן למדו בבית הספר ומי שלמד בבית ספר זה עולם אחר לחלוטין מאשר ללמוד בזום לאורך תקופה ארוכה מאוד. וכאשר ילדים באו וביקשו אתה אומר, וואלה בינו עשינו את שלנו. כיתות המב"ם כבר אינן מסומנות ככיתות של שומו שמיים, אני לא מתקרב או לא נותן לילדים שלי להיכנס. הטראומה הראשונית שלי מתיכון מקיף יהוד הייתה שביום הראשון שלי בתיכון לפני שבע שנים, אני בשנה השמינית כבר בתיכון, בשכבה של יעלי אשתו של אורי, ביום הראשון הילדים הגיעו ופגשו שהם בכיתת מב"ר או "אתגר", ושומו שמיים, ההורים

צעקו ובלגנים. מאז אנחנו עושים קייטנת מב"ם, בתחילת החופש הגדול שבוע הם בבית ספר מכירים את המחנכת, מכירים את הכיתה. כלומר כשהם מגיעים בראשון לספטמבר אין לנו צלילים מהם הם כבר שם, הם חלק מהתיכון, הם גאים להיות בכיתות האלה וילדים מבקשים, הורים מבקשים שים לנו את הילד בכיתת מב"ם כי שם הוא יקבל מענה, שם יעטפו אותו, שם הוא יקבל דחיפה, שם הוא יסיים תעודת בגרות. מתמטיקה חמש יחידות לימוד בשנת הלימודים תש"פ סיימנו על 20.88% מתוך העיוני 26.15%, 4 יחידות לימוד 35% ואם רק מתוך העיוני 44%. חבר'ה זה נתון שהוא נתון מאוד גבוה ברמות. סף אקדמיה 89% ואוכלוסיית שח"ר שאני חוזר אליה כיתות המב"ם 20% קצת עוד פה צריך על כיתות המב"ם, אני מעלה עוד פעם את הקטע של המב"ם.

צדוק ירימי: ערב טוב, אז כמו שחיים אמר כשהוא הגיע לפני מספר שנים לבית הספר הוא ראה את הנתונים של הכיתות בבית הספר הוא גם ראה בוודאי נתונים של כיתות שקראו להם אז מב"ר ו"אתגר" והכיתות הנמוכות, כיתות שבאמת באו רק לקבל 12 שנות לימוד בבית הספר. אחד הדברים שהוא התחיל איתם הוא באמת שינוי השם, אין יותר כיתת מב"ר, "אתגר", אין תיוג, כולם אותו דבר. מב"ם מסלול בגרות מלא לכולם, וזה עבד וזה עשה את שלו. ואם אנחנו נראה את הנתונים שיש לנו כאן במהלך השנים, אני אתחיל קודם כל עם הנתונים כדי שתראו, אנחנו מתחילים בנתון של אחוז זכאות שהיה 36% בתשע"ו וכשאנחנו מגיעים לתשפ"א אנחנו מגיעים ל-71.2% קפיצה ענקית של הנתונים, פי שתיים. ואם אני מסתכל על הנתונים של הכיתות המתקוננות אלה כיתות שאנחנו מקבלים יותר כסף ממשרד החינוך לאותן כיתות מב"ר ו"אתגר" היה 36.5%, ועכשיו אנחנו בתשפ"א 91.2%. זאת אומרת הקפיצה שלנו היא כמעט פי 3 והעבודה שנעשתה כאן היא באמת, היה פה פוקוס רציני. הפוקוס הראשון שהיה הוא שחיים בא ואמר אני רוצה לשים פוקוס הראשון שיהיה בעל תפקיד רציני בבית הספר, הוא מינה אותי כסגן מנהל שאחראי על כל כיתות המב"ם.

יעלה מקליס: בחירה מצוינת חיים.

צדוק ירימי: הוא בחר אותי להיות אחראי על כיתות המב"ם ובכיתות המב"ם באנו ובחרנו את המורים שבאמת באמת יכולים להוביל אותן למצב שהגענו אליו, ונתנו להם את כל האפשרויות כדי להתקדם. אני אתן דוגמה אחת, יש ילדים שהם ילדים שהם עובדים. אני אתן דוגמה של ילד שאני חונתי, ילד שעובד אחר הצהריים יחד עם ההורים שלו, הוא היה עובד עם אמא שלו בניקיון של בית ספר יהודה הלוי, בית ספר במעלה, והיה לו קשה לקום בבוקר וצריך לתת את הפתרון כי אם אני רוצה שהוא ילמד בבוקר אז אני צריך לדאוג שהוא יתחיל את השיעור שלו יותר מאוחר. אז פתחנו קורסים גם אחר הצהריים, נתנו שעות תגבור נוספות, נתנו להם ללמוד בקבוצות קטנות של חמישה תלמידים. לפני כשעתיים חיים בא אליי בשמחה לחדר ואומר לי אתה חייב לראות את זה, גיליון הציונים עם תעודת הזכאות של אותו ילד שיקבל את תעודת הבגרות שלו. לפני כחמש דקות דיברתי איתו פה בחוץ, הוא התרגש בצורה בלתי רגילה, "לי יש תעודת בגרות?", הוא לא האמין בכלל, ואני אומר שהמהפך הזה שנעשה כאן זה משהו אדיר, זה ילדים עם קשיים רציניים שקשה להם לקום בבוקר, קשה להם לשבת 45 דקות בכיתה, אני לא מדבר על הקצה של המב"ר ו"אתגר" אני מדבר על התלמידים בקצוות יותר, תלמידים שבעבר הגיעו אלינו מהקבוצות ג' והקבוצות ב', ולא חשבו שהם יוכלו להגיע לאיזושהי תעודת בגרות או להתקדם או להוציא איזושהי ציון חיובי, ואני חושב שזה באמת, שאפו חיים כי אתה באמת מלמעלה משכת את זה לכיוונים הנכונים, ואלה התוצאות. כל הכבוד.

יעלה מקליס: יפה מאוד, מרשים.

חיים ברש: אני רק אגיד עוד דבר אחד, התיכון שלנו הוא תיכון נפלא. נכון הוא לא נוצץ כמו תיכונים חדשים שיצאו עכשיו מהזורנלים, הייתי שמח אבל לא זו המהות. המהות האמיתית נמצאת במסדרונות, בשיח האישי שיש לי עם התלמידים, בהשקעה האדירה, כאשר אנחנו מדברים על כיתות מב"ם וזו מבחינתי הדוגמה של הקצה, המדינה מתקצבת אותנו בין שתיים לשלוש כיתות בשנה, התיכון פותח חמש כיתות כאלה כל שנה. אנחנו נותנים מענה מוחלט, כי אחרת הילדים האלה, לאן ילכו? אין לנו לאן לשלוח אותם, ומן הצד השני, אני מסתכל על הקצה של מה שאני מגדיר החמש חמש חמש וכל החמש, וגם שם אנחנו רואים יותר מהכפלה של אחוז התלמידים בחמש יחידות מתמטיקה. בכל מחזור מסיים יש לנו 100 ילדים שמסיימים פיזיקה 5 יחידות לימוד. חבר'ה זה נתון היסטורי, אני מכיר קצת בתי ספר, אני מכיר את התמונה החינוכית של המון בתי ספר, זה נתון מאוד מאוד גבוה כשאנחנו מסתכלים על כמעט 50% ואף יותר מתלמידי התיכון שיש להם מקצוע מדעי, או ביולוגיה או כימיה או פיזיקה. בנוסף לכך, אנחנו בית הספר הגדול ביותר ששותף לתוכניות של מכון דוידסון ומכון וייצמן, אחת התוכניות הכי יוקרתיות שיש במדינה ואנחנו בית הספר, העיר הכי גדולה במכון. אלה ילדים שמגיעים לכל מיני מקומות מיוחדים ונפגשים עם כל מיני דברים מיוחדים וכיתות

מיוחדות. אנחנו התחלנו עם מדע חישובי, היום יש לנו את מדעי המוח שהכיתה היא כיתה ארצית שנפתחה כניסיון אצלנו בתיכון, למידה אינטרנטית כמובן. עשינו את זה לפני שהיה קורונה ולפני הזום וכדומה, כלומר אני לא רוצה שנצמצם את העשייה הבית ספרית שלנו לוויכוחים הקטנים שלנו על זה או על זה. הוויכוח על "קוקה קולה" היה טוב, הוא העיר אותי לחשיבה וההנחיה יצאה למחרת היום, כל המשקאות המתוקים יצאו מהמכונות ונגמר הסיפור, ותודה לך הדר, בד בבד הדר אני חושב שאתה שותף כהורה ויודע בדיוק מה עשינו, אני הלכתי מפה באותה ישיבה ואמרתי לא ייתכן אחרי שבע שנים רבע שעה על זה רבתי, עשינו הרבה יותר מזה, אני חושב. כולנו, כולנו שותפים לתהליך הזה. אופוזיציה, קואליציה, ראש העיר לבטח, ראש הדירקטוריון שמאפשרת לי לעשות כל דבר מטורף שאני רוצה והתוצאות באות. מכיוון שאנחנו בעידן הקורונה, נתון אחרון שאני חושב שהוא חשוב, נתוני מחלימים ומחוסנים. מחוסנים, מחלימים וחיסון ראשון 92.99% וזה מתעדכן כל הזמן, אנחנו לוחצים חזק מאוד על שכבת יא' ושכבת יב' על החיסון השלישי, שם פחות יש לנו הצלחה לפי תחושת הבטן, אנחנו עדיין לא יודעים את הנתונים כי אין לנו סטטיסטיקה רשמית של המדינה כי את הנתונים של שני החיסונים והמחלימים יש לנו בצורה מאוד ברורה. מה שאומר שהיום בתיכון למשל שאנחנו יודעים על בתי ספר שנסגרים במסות קריטיות, יש לנו 13 תלמידים מאומתים, מורה אחד מאומת ו-30 מבודדים, שזה מספר שביחס הכללי של התיכון זניח, אינו משפיע על ההוראה, אינו משפיע על הלמידה, נכון אני מנדנד כל הזמן על החיסונים, ואני אגיד כן אני לוקח את זה באופן מאוד אישי, הבריאות של התלמידים שלי, של המשפחות שלהם, של הצוות שלי, היא קריטית בעיניי יש לנו תלמידים מדוכאי חיסון, יש לנו תלמידים מנועי חיסון ולי יש אחריות, לי יש אחריות, אני אומר את האמת אומרים לי שאני לוקח את זה קשה מידי, אני מעדיף לחטוא בכך שאני אנדנד לאנשים אבל חס וחלילה לא רוצה על מצפוני שחס וחלילה יקרה למישהו משהו אם יידבק וכדומה. אז הנתונים שלנו הם כ-93% מחוסנים, אני מאמין שבימים הקרובים זה עוד יעלה משום שילדים מתחילים שוב לחזור להתחסן בחיסון הראשון והשני בכיתות י', יא', יב', הם די סגורים כי ביב' הם נמצאים על 96.5%, יא' 92.25%, י' על 90% אני מאמין שמהר מאוד אנחנו נגיע איתם ל-92,93,94, ככל שנלחץ וכאשר הם יבינו את המשמעות של מה זה לשבת בבית בכידור, אף על פי שאחרי שנה וחצי שהם ישבו הם מבינים טוב מאוד. אנחנו פתחנו באמת ראש העיר, נורא חלק, יש תחושה של שמחה, הילדים שמחים לחזור לבית הספר, אחרי שנה וחצי בבית הם מבינים מה המשמעות של בית ספר. בית ספר זה לא רק שיעורים, בית ספר זה בעיקר חיים חברתיים, בעיקר אנשים, בעיקר לפגוש, לייצר את הסביבה שלך, ואנחנו מרגישים סוג של שמחה, אני מתאר לעצמי שזה יעבור להם מהר מאוד, עוד מעט כשיתחילו הבחינות אחרי סוכות אבל הכול בסדר, זה חלק מהעניין. אז אני מודה לראש העיר לזמן שאפשרת לנו והקדשת לנו. תודה רבה לכולכם.

יוסי חזן: רק עוד שאלה. אפשר?

יעלה מקליס: כן יוסי.

יוסי חזן: היה רשום שם נתוני הגיוס ולא ראיתי בדיוק את האחוזים.

חיים בדש: 96-97%, הנתונים שאנחנו מקבלים הם בדרך כלל 4 או 5 שנים אחרי הגיוס של הילדים.

יעלה מקליס: אחרי השחרור.

חיים בדש: לא, אחרי שהם מסיימים את השחרור של בית ספר. הצבא לא נותן נתונים מיידים, כי יש לך ילדים של שנת שירות, הכשרות וכדומה, זה לוקח זמן אז בדרך כלל אתה מקבל נתונים נגיד של המחזור שסיים שנה שעברה, אני אקבל אותו עוד ארבע שנים.

יוסי חזן: אבל זה אחוז גבוה?

חיים בדש: אחוז הגיוס שלנו הוא בין המובילים בארץ, בכל דבר. יש לנו רק נקודת כשל אחת, אין לנו מספיק קצינים, החברה שלנו לא רוצים להיות קצינים.

ליאור גלבוש: מרשים. אפשר לדעת איך אתם עושים את זה? בראשי פרקים, מה בעצם הפעולות שמביאות לאחוז גיוס כל כך גבוה?

חיים בדש: אני חושב שאחוז גיוס בראש ובראשונה זה לא שלנו, אני אומר את האמת, זה הבתים, זו העיר יהוד, זו המיליה המשפחתית, זו קבוצת השווים, זו המסורת. התיכון עושה רק את הדובדבנים, את הכיוונים, לעזור, איך לעשות צו ראשון יותר טוב וכדומה, זה לא אנחנו. זה בא מהבית, בית מעביר מסר, בית מחנך,

בית מלמד, רואה את הבן של השכן, את החבר, הגיוס בא משם. נכון שאנחנו בתיכון מאוד אוהבים שהם מתגייסים והם יודעים את זה.

ליאור גלבוץ: מחמם את הלב.

יפעת זמיר: שאלה - מתוך ה-100 חמש חמש חמש האלה, כמה בנות יש?

חיים בדש: אני אפתיע אותך. פיזיקה שזה בדרך כלל המקצוע הגברי, אני חושב שיש יתרון של בת אחת בחלוקה המגדרית. מקצוע אחד הוא בעייתי, שבו לצערי יש רק טסטוסטרון, הנדסת תוכנה וסייבר. שם אתה נכנס ואומר אין פה בת אחת לרפואה? עכשיו, אנחנו יכולים לומר שאנחנו נלחמים גם עם ההורים, כי לא פעם רונית הסגנית הפדגוגית יושבת עם תלמידות עם פוטנציאל והן בוחרות מקצועות שאנחנו מגדירים המקצועות הקלילים, להעביר את התיכון בסבבה, ורונית מכניסה אותן בכוח לפיזיקה, ואז האמא אומרת "לא צריך, לא צריך, שתלמד משהו אחר" וזו מלחמה לא פשוטה. אבל לשמחתי, פיזיקה כימיה וביולוגיה שאלה המקצועות המדעיים, השוויון המגדרי אצלנו אפילו נוטה לכיוון הבנות.

יפעת זמיר: אפשר להציע הצעה? הרבה תוכניות של הרשויות המקומיות שבהן יש קושי, היום מבינים שכבר בחטיבה צריך לייצר איזושהי תפיסת רצף.

חיים בדש: ואכן יש, אנחנו עובדים עם החטיבות כבר יחד עם יפעת שכטר שמובילה תהליך של בנות למדעים, בנות למתמטיקה 5 יחידות.

יפעת זמיר: אז יש גופים שמומחים בזה, יש עמותות שזה מה שהן עושות, חינוך לסייבר כי אנחנו מבינים במוביליות החברתית והכלכלית של מדינת ישראל אלה המיומנויות שרמת ההשתכרות היא הגבוהה ביותר, ולכן יש חשיבות עצומה בתיכון כל כך גדול וכל כך מצליח לייצר תוכניות מהסוג הזה, אני קוראת לראש העיר לאמץ. יש המון גופים שעושים תוכניות מהסוג הזה שמתחילות אגב בחטיבה ומסייעות לתיכון לייצר טווח רחב יותר לאותן בנות שיכנסו. כי אם זה 100% בנים בסייבר ותכנות, זה מטורף.

חיים בדש: אני הקצנתי כמובן, אבל הטסטוסטרון שם הוא מוחלט, אבל אני יכול להגיד בצורה אחרת, אם מישוהו שואל אותי ברמה האישית האם לבן שלי שילמד פיזיקה או הנדסת תוכנה סייבר תוכנה, אני אגיד לו פיזיקה. כי פיזיקה פותח דלתות באוניברסיטה עם בונוס מוגדל בעוד שהסייבר לא עושה את זה.

יפעת זמיר: מסכימה איתך, אבל בסוף יש פה כמה ערוצים שאותם ילדים מגיעים בסוף.

חיים בדש: כן אבל להנדסת תוכנה בטכניון, תל אביב, באר שבע, ירושלים, להנדסת תוכנה צריך פיזיקה, לא מדעי המחשב.

יפעת זמיר: פיזיקה זה הכרחי בכלל אין ויכוח, אבל אפילו ברמת הנראות.

חיים בדש: אני מסכים איתך, אבל שאני אומר שיש לנו מעל 50% בנות בכיתות פיזיקה, מבחינתי זו גאוה ענקית כי לצערי אחר כך באוניברסיטה שוב זה מתהפך.

יפעת זמיר: תשמע יש היום מאמץ מאוד גדול-

חיים בדש: אני יודע, אנחנו שותפים למאמץ הזה עם בנות למקצועות המדעיים, הממותגים חזק, יחד עם הטכניון -

יפעת זמיר: שאלה הבאה, הכיתה הארצית שנמצאת אצלך, כמה תושבים של יהוד מונסון יש בה?

חיים בדש: הרוב שלנו.

יפעת זמיר: הרוב שלנו.

חיים בדש: בצורה מאוד ברורה.

יפעת זמיר: גם המצטיינים?

חיים בדש: גם המצטיינים הם הרוב שלנו, כלומר כשאני רואה את חלוקת הנתונים, אני הרי יכול לראות את חלוקת הנתונים לפי יישוב, חברה ליהוד מונסון אין במה להתבייש.

יפעת זמיר: זה מעניין להציג את זה גם כנתון.

חיים ברדש: כשיהיו לנו את הנתונים הסופיים של משרד החינוך אחרי שהוא יתייק אותם, נוכל לחלק. משרד החינוך עדיין מתייק את הנתונים.

יפעת זמיר: לא, מה זה, יש כיתה שאתה יודע מאיפה הם מגיעים.

חיים ברדש: כן זו לא בעיה, אנחנו עובדים על תעודות הבגרות. אבל האמת אנחנו רואים בצורה מאוד ברורה שיהוד מונוסון בתשואה מאוד ברורה בולטת ודומיננטית, זה לא ההם העלו אותנו, יהוד מונוסון יושבת חזק מאוד.

יפעת זמיר: ושאלה אחרונה, אם היית יכול ב-wish list להסתכל על התיכון שהוא באמת מפואר בכל מובן ובכל אספקט, המבנה הפיזי שלו הוא מבנה שיש לו פערים מאוד גדולים.

חיים ברדש: אני אגיד ככה, אנחנו בדרך לבניין נוסף, גדול. עובדים כבר על התוכניות וכל הסיפור, בד בבד אני אומר.

יפעת זמיר: שישפץ מבנה קיים?

חיים ברדש: לא, מבנה חדש.

יפעת זמיר: איפה פיזית בתוך התיכון?

חיים ברדש: אם את עומדת עם הפנים לכיוון אשכול הפיס, מצד ימין. איפה שהחלק של התיכון יש שם מקום שאפשר לבנות, הצלחנו להגיע לכמעט 1500. כי היום החוסר האדיר שלנו זה מעבדות וזה יאפשר לנו לשחרר עוד 2-3 מעבדות, חדרי מחשבים. אני לא יודע אם אתם יודעים, אתם יודעים כמה מחשבים יש לתיכון היום? כשאני הגעתי היו שני חדרי מחשבים פעילים, שלושה? יש לנו היום שישה. אנחנו עם מאות מחשבים כי כמעט להכול היום צריך מחשבים, כולל חלק גדול מבחינות הבגרות שנעשות במחשבים, גאוגרפיה במחשבים, תנ"ך נעשית במחשבים. אנחנו הגדלנו בשנים האחרונות תוספת של מאות מחשבים לתיכון. רק מילה אחת על השנה וחצי שעברנו. אני 20 שנה מנהל, אני לא חושב שהיו לי שנה וחצי כאלה קשות. כי אם יש משהו נורא זה בית ספר שומם, כי בקיץ נורא כיף להסתובב בבית ספר שהוא ריק, אבל כשאתה יודע שיש לימודים ובית הספר ריק ואתה הולך במסדרונות ולא שומע כלום, זה הרעש הכי נורא, השקט הזה הוא השקט שקורע את הלב. אני יכול לומר שצדוק עשה בשנת הלימודים הקודמת לא יודע כמה מערכות, לא כל יום חדשה, היינו לא פעם פורצי דרך בהתייחסות שלנו לפני משרד החינוך בכל מיני דברים. אבל את זה יכולנו לעשות בגלל שאני כמנהל בית ספר זכיתי לגב מאוד ברור מההנהגה הפוליטית של העיר, וגם כאשר משרד החינוך רצה להצליף בי ואחר כך אימץ את מה שעשיתי, הייתה לי כיפת ברזל. זו הייתה תקופה לנו כאנשי חינוך הכי קשה שהייתה אי פעם, לראות את הילדים עם העיניים הכבדות במסכים, להחזיר אותם אחר כך, להניע מחדש, לא לאבד ילדים בדרך. מדברים על נשירה, חבר'ה לנו נשר ילד אחד בשנת הלימודים הקודמת, ילד אחד. בתיכון כל כך גדול זה הישג אדיר, וכולנו אני חושב, כל הצוות, כולנו נרתמנו כדי להחזיר אותם לחיים. אני היום התחלתי לעבור על תעודות הבגרות של המחזור המסיים, אלה כבר ממש תעודות פיזיות, והרמת טלפון לכמה מהתכשיטים שיש להם תעודת בגרות פתאום והם אומרים לי "לא יכול להיות חיים, לא יכול להיות, אתה בטוח? אתה לא עובד עליי, אז אתה אומר? אז מתי אני בא אני חייב להראות את זה לאבא שלי כי הוא לא מאמין". חבר'ה זה תיכון מקיף יהוד, ואני חושב שכולנו צריכים להיות גאים במה שהתיכון הזה, הצוות שלו שעושה עבודה מדהימה עם כל הלב והנשמה ומתאבד על הילדים, פשוט מתאבד על הילדים ורק מי שיש לו בן נוער שבתקופה של הבגרות לא בא לו לקום בבוקר וצריך לשלוף אותם מהמיטות כדי להגיע לבחינת הבגרות, והיינו בזה גם שנה שעברה. אז תודה לכולכם ושנה טובה ומתוקה.

יעלה מקליס: (פונה להדר מימון) אתה רוצה לשאול משהו?

הדר מימון: כן, כמה נקודות ברשותך. אחד, אני בפדגוגיה לא מתווכח אבל מהניסיון שלי בתחום הזה, חלק ממה שנותן לילדים את האינרציה לעתיד זה גם השראה, זה מה שאני חושב לפחות בתחום הזה של להביא להם אנשי רוח, אנשי אקדמיה, אנשי מקצוע, כל מיני אנשים שטובים בתחום שלהם שירצו ויתנו להם תחושה של הזדהות, חיקוי לעתיד, במיוחד בתקופה כזאת שכולם קצת הלכו לאיבוד-

חיים ברדש: אנחנו לא יכולים לעשות את זה כי יש גם מגבלות התכנסות וכדומה, אבל זה חלק מתוכנית העבודה ההיקפית כל הזמן. דמויות ואנשי מפתח.

הדר מימון: זה מעולה. התוכנית של מכון דוידסון הייתה הפקה, אני אומר שאפו אמיתי. זה משהו שהקפיץ המון תלמידים גם בצה"ל ונתן להם כלים מטורפים לעתיד ובאמת שאפו לך על ההכנסה של-

חיים ברש: אתה יודע כמה זה עלה הדר?

הדר מימון: נו?

חיים ברש: אוטובוס פעם בשבוע, על זה זה קם ונפל.

הדר מימון: אני הייתי שולח גם שלושה אם היה אפשר.

חיים ברש: על אוטובוס. ואני זוכר שצלצלתי לראש העיר ואמרתי לך אני הולך לתוכנית, היא לא עולה לי אבל אני אצטרך לממן אוטובוס פעם בשבוע למכון הלוך ושוב, אמרה לי "אוקיי, אז מה הבעיה? יאללה צא". ועל זה זה קם ונפל, כי אם ההורים היו צריכים להסיע למכון זה לא היה קורה.

הדר מימון: אולי היה יותר קל להביא את ההורים למכון לפה.

יעלה מקליס: הם לא רצו.

חיים ברש: זהו, אז זה דניאל, נשיא המכון, בשלב מסוים עשה שינוי תפיסה ואמר חבר'ה אנחנו לא מגיעים לפריפריה, אני מעביר את כל התוכניות שלי לתוכניות בזום, עוד לפני שלמדנו בזום, ולמעשה היום רק פיזיקה, מדע חישובי פיזיקה, הם היחידים שנשארו ללמוד פיזיקה במכון והם נוסעים. אבל גם כן במינונים פחותים ממה שהיה, כשהבת שלך הייתה זה היה כל שבוע, היום זה כבר פחות. כל התוכניות האחרות הן אינטרנטיות ונפגשים אחת ל-

הדר מימון: אז על זה יש כוח גדול, להביא עוד תוכניות כאלה זה משהו שיכול לעזור. אגב אני אתמול עברתי פה בערב, התחלת את השיח על נושא "קוקה קולה", אני שמח מאוד שהרמת את הכפפה בנושא הזה והסרתם את השתייה המתוקה עם הסוכרים, לפי דעתי אני חושב שחלק מהחינוך זה גם בפרטים הקטנים. אתמול בערב שהלכתי להליכת הערב שלי-

חיים ברש: הלכת לבדוק אותי?

הדר מימון: לא, הלכתי דרך התיכון הסתכלתי מבחוץ אני לא נכנס, אם אני לא מוזמן אני לא נכנס אף פעם אבל יש לי ילדים בתיכון שמדווחים לי על הכול וראיתי שבית הספר צריך ריענון, המבנה עצמו. יכול להיות שאולי, אני לא יודע מי מתעסק בזה אצלכם אבל אולי יש אב בית שיבדוק שמכבים את המזגנים והאורות בכיתות בלילה.

חיים ברש: הכול כמעט לא עולה כסף כידוע לך, בשנים האחרונות-

הדר מימון: המזגנים לא עובדים על לד, וזה גם אני אוהב את זה.

חיים ברש: המזגנים לא עובדים על לד וזה עכשיו מעצבן אותי אפילו, כי אני צריך לשלם את זה ואחר כך יש לי פחות כסף.

יעלה מקליס: אל תוציא אותו עוד פעם עצבני.

הדר מימון: לא, הוא לא יצא עצבני, אלה נקודות חיים של פדגוגיה. אני חושב שחיים הוא מהאנשים הטובים שהבאת, איש טוב ואיכותי לבית הספר. אמנם, אני קצת נברתי בנתונים של משרד החינוך, מדד מדלן לחינוך-

חיים ברש: מה זאת אומרת מדד מדלן?

הדר מימון: אני כשאני מסתכל, אני מסתכל על הכול, אני כמו שאני מכין את עצמי-

חיים ברש: תמונה חינוכית.

הדר מימון: אני מסתכל על הכול, רואה את המדדים, רואה את מדד מדלן לחינוך, רואה את מקיף יהוד, רואה את שפי, רואה את קריית אונו, רואה את בקעת אונו-

חיים ברש: אתה זוכר את ישיבת המועצה שאישרתם אותי כמנהל התיכון?

הדר מימון: כן.

חיים בדש: בישיבת המועצה הזו אמרתי לכם אתם רוצים 100% זכאות לבגרות? כולם חייכו ואמרו כן, אמרתי לא אצלי, כי יש מחיר חברתי לזה, אני לא מוכן לעשות על המצפון שלי שום ילד שייזרק בגלל הישגים לימודיים מהתיכון. אני חושב-

הדר מימון: מדד מדלן לחינוך משקף גם עוד פרמטרים של אלימות בכיתות, תחושת מורות בבית הספר, תחושת ביטחון בבית הספר-

חיים בדש: טוב, את המניפולציות של מדלן-

הדר מימון: התחצפות למורים-

חיים בדש: אני מוכן לשבת איתך-

הדר מימון: בוא נדבר פה-

חיים בדש: עם התמונה החינוכית ולפענח כל דבר. מדלן מבחינתי זה גוף אינטרסנטי, כללי שנועד לקדם פרויקטים גדל"ניים.

הדר מימון: זה אחד המדדים שהוא מאוד משקף היום בארץ-

חיים בדש: טוב, שמעתי אותך-

הדר מימון: אנשים שבאים להתיישב ביישוב מסוים, פותחים את מדלן לחינוך, מסתכלים על בתי הספר, במיוחד על תיכונים שאין להם אזורי רישום, מסתכלים ורואים, ואפשר גם לפרק את המדד הזה לכל מיני פרמטרים שונים ומשונים, אני לא-

חיים בדש: הדר, אנחנו רוצים 100%-

הדר מימון: אני לא רוצה להקריא-

יעלה מקליס: לא.

הדר מימון: זה אחד, שתיים, המדד הזה גם משקף מעבר לזה-

יעלה מקליס: הדר, יש באינטרנט את המדד ואת הפרמטרים של משרד החינוך שהם אמיתיים, שהם רלוונטיים, שהם נכונים, הם לא מוטים, הם לא ממונים, הם פשוט הנתונים הנכונים, תיכנס אליהם, חבל.

הדר מימון: אז אני נכנסתי לנתונים של משרד החינוך ואם את רוצה כבר להיכנס לעניין הזה, אז ניכנס. בנתונים של משרד החינוך שפורסמו ב-18.8.21, עולה שיש 313 תיכונים מצטיינים.

חיים בדש: לא לא לא, אני הייתי מציע שתקרא מה הפרשנות לתיכון מצטיין.

הדר מימון: בוא נקריא לך.

חיים בדש: אני יודע בדיוק, תאמין לי.

הדר מימון: מדובר בבתי ספר שהצטיינו בתחום הערכי, החברתי והלימודי, בחירתם של בתי הספר הזוכים התקבלה על סמך שקלול של שבעה מדדים בתחומים הערכיים, החברתיים והלימודיים, וגם בהתאם לשיעור השיפור שחוללו. מוסדות החינוך. התיכונים נבחנו על פי מדדים כגון: מניעת נשירה, קליטת תלמידי חינוך מיוחד, גיוס לצה"ל, שירות אזרחי, אחוז הזכאות לבגרות, אחוז ההצטיינות במבחני הבגרות ומידת השיפור. אז יש פה את הרשימה של ה-313.

חיים בדש: ואנחנו לא שם. פחות משני אחוז שם. לא, אני אגיד לך בצורה מאוד פשוטה. לא, לא, לא זה לא רק על זה, זה יושב על שני דברים. האחד זה יושב בבסיס באמת אני מאוד גאה בחברי, בקולגה שלי, אלי על זה שהוא שם. במספרים של אלי, אם יש לו עוד שני תלמידים עם תעודת בגרות, הקפיצה באחוזים היא אדירה. אצלי שני תלמידים לא מזיזים את עשירית האחוז. כשאתה מסתכל על נתוני השינוי בסופו של דבר, כשאתה מדבר על בית ספר שסיים את שנת הלימודים הקודמת עם 94%, אם זה לא נתון שאמור להגיד לכולנו שאפו. שתיים יש הטיה מאוד משמעותית בנתוני בתי הספר המצטיינים, בהכירי רבים מהם, אנחנו מדברים על בתי ספר שלשכבת גיל יש להם בערך 50 ילדים ממוינת מהכניסה לתיכון ומסוננת לאורך הדרך. אני לא רוצה להיות מנהל של מקום כזה, אני רוצה להיות מנהל של מקום שבו אני רץ אחרי הילדים ונלחם עליהם.

הדר מימון: חיים, אני לא מתווכח איתך, אני רק אומר לך שאני גם בחנתי את הנושא הזה-

חיים בדש: אני רוצה להראות לך את קבוצת המנהלים, יש קבוצת מנהלים ארצית ב-WhatsApp כשמתפרסמת הרשימה את הצעקות שאתה שומע דרך ה-WhatsApp, אני חושב שהן פותחות את השמיים. משום שכיושבים שם חבריי, הריאלי, אליאנס, הגימנסיה, בתי ספר שופרא דשופרא, לא תיכון מקיף יהוד, שופרא דשופרא ולא נמצאים ברשימה, אתה אומר רגע מה קורה. ואז אתה מגלה כל מיני-

הדר מימון: מדדים.

חיים בדש: הנוסחה לחישוב, היא נוסחה שעד היום אף אחד לא הצליח לפענח אותה. אני אומר את האמת, אני לקחתי על עצמי שברגע שיפרסמו את התמונה החינוכית של תש"פ, אני הולך לבדוק בית ספר בית ספר ולעשות עליו סטטיסטיקה, אני הולך לכתוב מאמר על ההטיה בחלוקת הפרסים. יש הטיה מאוד ברורה לכיוונים כאלה ואחרים, לא רוצה להיכנס לזה עכשיו.

הדר מימון: אני לא מתווכח איתך, יכול להיות שתמצא הטיה ויכול להיות שלא תמצא הטיה, בטוח שיש הטיה מסוימת כי מישהו קובע את הקריטריונים-

יעלה מקליס: הדר, מה אתה רוצה לומר?

הדר מימון: כשבוחרים את 313 התיכונים המצטיינים-

יעלה מקליס: אז הסביר לך המנהל, אנחנו לא שם-

הדר מימון: אני רק רוצה להביע דעה מסוימת-

יעלה מקליס: אנשים יושבים פה בשקט וזה לא נאום עכשיו העניין הזה של מדדים כאלו ואחרים, הסביר לך מנהל התיכון-

הדר מימון: בגלל זה, עוד חצי דקה.

יעלה מקליס: מצוין, חצי דקה-

הדר מימון: לא צריך כל הזמן-

יעלה מקליס: : מצוין, חצי דקה קיבלת-

הדר מימון: יופי, תודה באמת. הנושא הזה של התיכונים המצטיינים הוא גם נושא שיש בתוכו גמול. 8000 ומשהו שקל לכל מורה מצטיין, וגם לתשומת ליבו של צדוק שאחראי על התקציב, עשה לכם טוב. מעבר לזה, אני לא חולק על הפדגוגיה, אני לא שם, אבל בהשוואתיות של תפוחים לתפוחים, מלפפונים למלפפונים, כמויות של תלמידים לכמויות של תלמידים, אני גם את זה לקחתי לתשומת ליבי, נכון יש גם רשימות שמתפרסמות של 20 התיכונים המצטיינים בארץ, כשאתה רואה אז אתה רואה 200 תלמידים, 500 תלמידים אתה לא רואה את המסות האלה של התיכונים הגדולים למעט שנה עברה או השנה שנכנס גם הכפר הירוק עם 1800 תלמידים, אבל הכפר הירוק הוא בית ספר כמו שאתה אומר ממיין, הם לוקחים את ה"בסט" מכל הארץ. אבל אני פה כן רוצה לחזק את ידך בעבודה שלך, אתה נמצא ומטפל בתחום שהוא התחום הכי חשוב לנו. מעבר לנושא של חזות העיר, שזה דבר אחד, הילדים שלנו זה הדבר הכי חשוב של העיר הזאת, זה העתיד שלנו, איך העיר הזו תיראה, מה הערכיות של הילדים שלנו, זה לפי דעתי משהו שנמצא על הכתפיים שלך ואני שמח שזה על הכתפיים שלך, ואני רוצה שתמשיך לעשות את העבודה כמו שאתה עושה אותה. כאשר אתה בוחן לעתיד מה עוד אפשר לשפר לאור התקופה המתגרת שאנחנו נמצאים בה. יישר כוח.

יעלה מקליס: תודה רבה.

אורי שנהר: חיים, ערב טוב, יש לי שתי שאלות לא על העבר, אלא על העתיד. אחד, בפעם אחרונה שנפגשנו בפורום הזה, אישרנו את הדו"חות שלכם וראינו את ההקצבה שהעירייה מעבירה לתיכון.

חיים בדש: האין הקצבה, התכוונת.

אורי שנהר: דיברנו על זה, אנחנו בסוף שנה נאשר תקציב חדש. מה תוכל לעשות עם מיליון שקלים? שאלה שנייה, נתוני הבגרות הם כאלה שאי אפשר כמעט לעלות מהם, לעלות מ-92% ויותר, קשה מאוד. לעומת זאת נתוני ההצטיינות, אנחנו בשלב הבא לטעמי, זאת אומרת אנחנו צריכים לחשוב על מונחים של הצטיינות,

ובהצטיינות הצגת את הנתונים. יעלה צודקת, אני לא סומך על מדלן אבל כן סומך על שקיפות בחינוך של המשרד, והנתונים שם מראים שיש לנו נתונים שעולים על הרמה הארצית, אבל למשל העיר השכנה קריית אונו עם דירוג סוציו אקונומי כמעט זהה לשלנו, גבוה באופן ניכר מאיתנו. דיברת על נתוני הגיוס ובדיוק אותו סיפור, אי אפשר לגייס יותר מ-97%. נתוני היוצאים לקצונה ושירות משמעותי הם לא מה שהיה יכול להיות. איך אפשר לגרום לכך שבשנים הקרובות זה ישתפר? תתחיל עם המיליון שקל.

חיים ברש: מיליון שקל תמיד טוב. אחד, עוד שתי מעבדות מחשבים לבטח, עוד שעות הוראה. אני יכול להגיד ככה. השנה צדוק ואני כמובן באישור של ראש העיר החלטנו שבמעבר בין ט' ל-י', ילדים שהולכים ללמוד 5 יחידות מתמטיקה, בואו, הם שנה וחצי שישבו בבית, זה לא זה אבל לי בעוד שלוש שנים יש בחינת בגרות ואני צריך להביא את הכרטיס אשראי בסוף, אם ילד בכיתה י' לומד כמה כל שנה ב- 5 יחידות בדרך כלל צדוק?

צדוק ירימי: בין שש לשבע.

חיים ברש: אנחנו הוספנו לכל הקבוצות-

צדוק ירימי: עוד שעתיים-

חיים ברש: עוד שעתיים לכל קבוצה. עלות שעה שנתית היא מעל 10000 שקלים, מסה קריטית של שעות כי יש לנו המון קבוצות, אני צריך עוד שעות, כלומר אני צריך לתת עוד קבוצות קטנות. כי אם יש לי קבוצה של 30 ילדים, אם יש משהו שלמדנו בקורונה, שהלמידה בקבוצות קטנות זה עולם ומלואו. שהמורים אומרים אם אפשר להשאיר חצי כיתה השמיים הם באמת לא הגבול, אבל התקציבים הם אין סופיים. להקטין קבוצות לימוד זו לדעתי צריכה להיות השאיפה הכי משמעותית שלנו, מה שמאפשר כמובן גם למידה טובה יותר, גם קשר אישי הרבה יותר טוב בין מורה לתלמיד. יש הבדל בין ללמד 40 ילדים וללמד 20 ילדים. אני למשל, אני מרצה ומכתיב אז לא אכפתי לי שיהיו 100 ילדים, אבל מי שמלמד מתמטיקה למשל וצריך את הילדים באינטראקציה מתמדת איתו, יש הבדל משמעותי בין 30 ל-20.

בכיתות המב"ם שלנו, על כל כיתה מב"ם אנחנו מייצרים בערך ארבע קבוצות. במתמטיקה, באנגלית, בלשון, בהיסטוריה, זה המפתח להצלחה. ההשקעה האדירה בשעות ההוראה. אבל תן לי מיליון שקל, שתי מעבדות מחשבים ועוד שעות הוראה. עכשיו לגבי-

אורי שנהר: מצוינות-

חיים ברש: מצוינות, זאת התחנה הבאה, אנחנו הרי עולים כל הזמן, היינו בשבעה אחוז מצטיינים, אנחנו נמצאים כיום בעשרים ושניים אחוז מצטיינים, כאשר ההצטיינות יושבת על רמת מתמטיקה ואנגלית, הצטיינות במעורבות חברתית, זה כיוון העבודה שלנו, כל הזמן לשם, להוביל את הילדים. לשמחתי כבר יש לנו מצטייני מנכ"ל מכיתות המב"ם, כבר שנה שנייה ברציפות.

יעלה מקליס: מרגש.

חיים ברש: ותיקים, מכירים את כיתת היונייטד? זוכרים את השם? כיתת היונייטד מוציאה תעודות בגרות כל שנה. שנה שעברה שתי תעודות, השנה בעזרת השם אני מקווה לשש.

צדוק ירימי: בין שש לשמונה.

חיים ברש: אני הולך על הנמוך תמיד, שלא יגידו שאמרתי שמונה, אמרתי שש.

ליאור גלבוש: אני רוצה להגיד משהו. אני אגיד משהו מעולם הספורט, אני זוכר את היום שהגיע שחקן למכבי תל אביב, והיו לו נתונים סטטיסטיים מדהימים, הבחור קולע בלי הכרה אמרתי לעצמי, יש לנו פה תותח, והוא התגלה כפלופ נוראי כי חוץ מלזרוק לסל הוא לא ידע לעשות שום דבר. אני לא מתרשם מנתונים סטטיסטיים ואני קצת חולק על המדרף האין הסופי הזה אחרי שברי אחוזים והשוואות בין בתי ספר. אני יודע שאפשר למשב את הנתונים האלה ואני מאוד מעריך שבית הספר הוא בית ספר שמקבל את כולם ותומך בכולם. אני למשל בתקופה שאני הייתי בתיכון, לא הצטיינתי במיוחד, הוצאתי בגרות דיי פושרת, היו לי נתונים חברתיים ומשפחתיים מאוד מורכבים אבל קיבלתי יסודות מאוד מאוד חזקים, בתחומים רבים מאוד, גם בבית גם בחוץ, וכשאני סיימתי את הצבא פשוט נוריתי מלוע של תותח, תוך שנה אחת השלמתי את כל הבגרות 5 יח"ל פיזיקה, 5 יח"ל מתמטיקה, 5 יח"ל אנגלית הכול בהצטיינות יתרה, והרגשתי פתאום איך

היסודות שקיבלתי בתיכון עזרו לי. אני לא חושב שבהכרח כל הילדים אמורים למצות את הפוטנציאל שלהם בגיל 18 בתחום הספציפי הזה, אני חושב שהיסודות שהתיכון צריך לתת לילדים, היסודות האנושיים, האופקים הרחבים שהם גם בתחום של מתמטיקה, גם בתחום של פיזיקה, גם בתחום של תיאטרון וגם בתחום של יכולות למידה באופן כללי, וגם בתחום של מחקר וגם בתחום של ביקורתיות. והדברים האלה שהדר ציין על אותם הם דוגמאות לאישיות שמגיעה לבית הספר, מישהו שאתה יכול לשאת אליו עיניים, ואני שאלתי על הצבא לא בכדי, כי זה גם לדעתי בסיס חשוב מאוד לתת לאנשים ערכיות כמוכן הזה. אני חושב שאם אני אשמע על תוכניות בכיוון הזה, זה יחמם לי את הלב אפילו יותר מכל שאר ה-

חיים ברש: אנחנו שם כל הזמן, התיכון לא סתם זכה בפרס הצטיינות ארצי על הפעילות החברתית-ערכית שלו-

ליאור גלבוש: אני יודע-

חיים ברש: בגלל זה אני רוצה שזה לא בא משם, אנחנו שם כל הזמן, אצלנו המלחמה היא איזה רגל מושכת יותר. אבל אני הגעתי למסקנה שאם רגל אחת סוחבת יותר אז הרגל השנייה צולעת. אז אנחנו כל הזמן מנסים לאזן וללכת בין הטיפות, כי אז צדוק בוכה לי שאין מספיק שעות מתמטיקה ואחר כך ההם בוכים לי ש- אז כל עוד כולם בוכים אז זה בסדר, אז אנחנו בכיוון הנכון.

ליאור גלבוש: טוב, אומרים תינוק שלא בוכה לא גדל. אז שיהיה בהצלחה.

חיים ברש: תודה.

יעלה מקליס: אז אני אגיד יישר כוח לחיים ולצדוק ולכל צוות התיכון המדהים שלנו, כולל אשתו של אורי, על העבודה המדהימה שהם עושים, גם בהישגים מרשימים, גם בנושא של ערכים, גם ביכולת לתת יחס אישי למרות הגודל. מי שמסתובב עם חיים בתיכון יראה שהוא מכיר כל תלמיד, נשים את הקורונה בצד, מכיר כל תלמיד בשם ועוד יותר מרגש גם שהם מסיימים הם נמצאים איתו בקשר, הוא יודע לאן הם התגייסו, מה הם עושים, מתי הם מתגייסים, איך הם משתחררים, הוא מתקשר לכל אחד וזה באמת מרשים-

חיים ברש: ראש העיר, זה כל צוות תיכון מקיף יהוד, זה לא רק אני, זה כולם.

יעלה מקליס: אז אני מרחיבה את זה, אתה בראש המערכת. עם הגודל ועם הדברים שהזכרתם, אני באופן אישי זכיתי לפגוש מספר אנשים מרשימים שמעוררי השראה לתלמידים, וליאור בנושא של צה"ל, התיכון מקפיד להביא נציגות של צה"ל של החילות השונים, של היחידות המיוחדות, מדברים עם התלמידים, הם נחשפים לזה. בהחלט נעשית עבודה יוצאת מן הכלל גם בתחום הזה ולא בכדי אנחנו מגיעים לאחוזים כאלה גבוהים. שוב, בעניין הזה של קצונה אנחנו פחות, אבל התלמידים שלנו הם מעולים וגם הילדים שלנו בסוף. אז באמת תודה רבה חיים, תודה רבה צדוק, תודו לכל הצוות המדהים. אנחנו מאחלים לכם שתהיה שנה טובה, שכולנו נהיה בכיתות הלימוד בריאים ושתישארנו עם מספרים עוד יותר קטנים ואנחנו כולנו איתכם.

חיים ברש: רק דבר אחד מבחינה ערכית. יום סיירות אזור הקלאב ריק מבנים, זה מבחינתי האינדיקציה הכי טובה, וכשאני צריך להילחם בתלמידים של יב', בנים ובנות, על מספר המיונים שהם הולכים לשנות שירות ולמכינות, האחוזון שלנו מאוד מאוד גבוה שם, תלמידים שלנו מביאים הרבה כבוד בכל רחבי הארץ, גם במכינות, גם בשנות שירות פה בארץ וגם מעבר לים. אז בקטע הזה אנחנו מרושטים היטב. העיר יהוד 30 אלף, נכון? לפעמים יש תחושה שזה קצת כמו ראשון לציון, מבחינת המספרים ובייצוג שלנו בכל המקומות האלה.

יעלה מקליס: ואני אגיד שגם חיים תמיד חושב על עוד דברים ועוד חידושים. נעשה הרבה בתחום הזה בתקופה שהוא מנהל, גם הוסיף את מגמת המוזיקה, אפרופו דברים נוספים של נשמה, גם מוזיקה וגם ספורט. גם השקיע הרבה בנראות של התיכון וגם דאג שבכל כיתה יהיה ברקו, לפני הקורונה, כדי שאפשר יהיה ללמוד גם בצורה ממחושבת. אני עוד רוצה להגיד משהו לגבי הנושא של הבנות, כבר בחטיבות, מיכל שכטר מנהלת אשכול הפיס, עוסקת בזה הרבה במדעניות העתיד, מהנדסות העתיד ועוד פרויקטים כאלו כדי לעודד את הבנות להשתתף בלימודי המדעים, ולפני מספר חודשים הייתה גם תחרות ארצית של "לעוף על היזמות", והיו לנו נציגים מהחטיבות. ואני יכולה להגיד שבקבוצה שעלתה היה רוב נשים מוחלט, היו נציגים בודדים של בנים. טוב אז תודה רבה לכם, ערב טוב, שנה טובה, תמשיכו לעשות טוב לילדים שלנו.

הדר מימון: אני רגע רוצה לשאול שאלה טכנית. העניין הזה של צילום ישיבות מועצה ישיבה, זה משהו שקיבלנו עליו החלטה או החלטת שהבחירות בפתח ואנחנו מתחילים לצלם אותך בעניין הזה, מה הסיפור? מצלמים את כולם או איך זה עובד?

גיל סימנהויז: בגלל מגבלות הקורונה, ומתוך אפשרות לאפשר לתושבים לצפות בישיבת המועצה בלי להתקהל אז הישיבה מצולמת ומועברת באתר וכל מי שמדבר מצולם.

יעלה מקליס: כולל אתה, אז אם אתה רץ לבחירות יש לך צילומים.

הדר מימון: תודה רבה.

יעלה מקליס: טוב-

סעיף מס' 3- אישור מועצת העיר להתקשרות עם "גמול יהוד".

יעלה מקליס: שלוש, אישור מועצת העיר להתקשרות עם "גמול יהוד". העירייה הינה בעלת הזכויות בזכות הדרך הצמודה לרחוב שבזי בעיר יהוד מונוסון, להלן זכות הדרך, וכן בשטח המיועד לשצ"פ זכות הדרך בו מבקשת חברת גמול יהוד בע"מ, להלן החברה, להקים מיסעה לצורך כניסה לחניון התת קרקעי וכן חדרי טרפו בחלקה 54 בגוש 6711. על המקרקעין חלה תב"ע המקנה בין היתר זכויות בנייה והסדרת זכות הדרך והמיסעה המאפשרת כניסה לחניון התת קרקעי של בנייני המגורים והמסחר במתחם השלושה, וכן אפשרות בניית חדרי טרפו בשטח השצ"פ בזכות הדרך במקרקעין בהם נבנה על ידי החברה פרויקט הידוע כמתחם השלושה, לעיל ולהלן הפרויקט. החברה הגישה לוועדה המקומית לתכנון ובנייה יהוד מונוסון בקשה להיתר מספר 20170188 להלן היתר הבנייה, הכוללת על פי התשריט המצורף לה שטח המיועד לחניון תת קרקעי שהכניסה אליו נעשית באמצעות מיסעה, וכן בקשה לבניית חדרי טרפו לשימוש משולב פרטי וציבורי. הוועדה מקומית אישרה את הבקשה להיתר לבניית החניון התת קרקעי, אך לצורך כניסה לחניון תת קרקעי יש צורך בבניית מיסעה שתאפשר כניסה בתחום זכות הדרך, לשימוש באי החניון התת קרקעי השייך לחברה. כן מבקשת החברה בניית חדרי טרפו המצויים על שטח ציבורי וזכות הדרך בהתאם לבקשה להיתר הבנייה. לצורך הסדרת הכניסה לחניון התת קרקעי והסדרת זכויות השימוש ברמפת הכניסה לשימוש בזכות הדרך, וכן מתן אפשרות שימוש בשטח הציבורי ובזכות הדרך להקמת חדרי טרפו מצורף נוסח החוזה, לאישור מועצת העיר. תנאי החוזה מפורטים בנוסח המצורף לצורך אישור החוזה יש לקבל את אישור מועצת העיר ברוב חבריה. מצורף חוזה לחתימה חוות דעת משפטית. הצעת ההחלטה: מועצת העיר מאשרת להתקשר עם גמול יהוד בע"מ, בחוזה המצורף לצורך בניית מיסעה שתאפשר כניסה בתחום זכות הדרך לשימוש באי החניון התת קרקעי השייך לחברה ולמתן זכות שימוש במקרקעין הידועים כחלקה 54 בגוש 6711 לבניית חדרי טרפו בשטח הציבורי וזכות הדרך, הכול בהתאם לחוזה המצורף, ומסמיכה את מורשי החתימה של העירייה לחתום על החוזה וכן על כל מסמך נוסף הנדרש למימוש.

הדר מימון: יש לכם תוכנית של המיסעה? עד איפה זה שטח ציבורי? איפה יעמוד שער הכניסה לבניין?

יעלה מקליס: זה מאושר בוועדת התכנון והבנייה.

הדר מימון: כן אבל אני רואה פה התייחסות לזה שהעירייה-

רוני חלמיש: המיסעה היא למעשה רק הכניסה לזכות הדרך לתוך השטח שמוביל לתוך החניון התת קרקעי.

הדר מימון: אבל זה לשימוש רק של באי הבניין או שזה גם לכלל הציבור.

רוני חלמיש: כן, בעיקרון זה שימוש של באי הבניין בגלל זה הוא בונה את המיסעה.

הדר מימון: אבל החנייה שם זה חניון ציבורי לא רק לבאי הבניין לא?

רוני חלמיש: בעיקרון, זה משמש כחניון לבאי הבניין.

הדר מימון: אני רוצה להבין אם יהיה, כי היום כל הבניינים שמים שערים ואז אם החניונים שם באזור הזה כולם תת קרקעיים עד כמה שזכור לי, לא?

ליאונד גינזבורג: החניון התת קרקעי הוא מיועד רק לדיירי הבניינים.

הדר מימון: ואין חנייה לאורחים או משהו כזה?

ליאוניד גינזבורג: לאורחים היא על קרקעית ולא תת קרקעית.

הדר מימון: יש לנו חניון על קרקעי?

ליאוניד גינזבורג: כן, צמוד לבניינים אחד, שתיים ושלוש, במרווחים בין הבניינים מתוכננת שם חניה.

הדר מימון: שאלה פרוצדורלית לרוני, מי זה "גמול יהוד"? מי שפה מיופה הכוח זה עורך הדין, אבל מי זה "גמול יהוד"?

רוני חלמיש: "גמול יהוד" היא החברה שבעלת הזכויות, היא קיבלה את היתר הבנייה, בגלל שיש סכסוך בין "גמול יהוד" ל"אחים עזרא" אנחנו התעקשנו לקבל גם בדיוק את האישור שלהם ו"גמול יהוד" נתנה יפוי כוח ליוסי עזרא לחתום על הזכות.

הדר מימון: יוסי עזרא זה "האחים עזרא"?

רוני חלמיש: כן.

הדר מימון: אז יוסי עזרא למעשה מייצג את "גמול יהוד" בהסכם הזה כשהוא מסוכסך איתם?

רוני חלמיש: יש ביניהם סכסוך הרבה שנים.

הדר מימון: למה "גמול יהוד" לא יכולה לחתום גם על צד החתימה של האחים עזרא?

רוני חלמיש: כי כנראה יוסי עזרא מתעסק בבנייה ובכל מה שקשור בהיתרי הבנייה ולתוכניות, ו"גמול יהוד" נתנה יפוי ליוסי עזרא לחתום על ההסכם, יש גם יפוי כוח כללי של "גמול יהוד" ליוסי עזרא מכוח ההסכם הבסיסי שלהם.

הדר מימון: אני בסך הכול מסתכל פה מבחינה אתית מקצועית, אם הוא נמצא בסכסוך איתם וחותר בשמם.

רוני חלמיש: בגלל שכנראה רצו לקדם את זה, בגלל זה נתנו לו יפוי כוח, אני פניתי גם ל"גמול" וגם ל"אחים עזרא".

הדר מימון: בדקתם.

רוני חלמיש: כן.

הדר מימון: משלמים לנו כסף על הדבר הזה?

רוני חלמיש: לא הם לא משלמים לנו כסף, כי החדר טרפו למעשה מיועד גם לשימוש ציבורי וגם לשימוש פרטי. בסופו של דבר, חדר טרפו רק מושכר לכמה שנים עד ההקמה אחרי זה זה עובר לחברת החשמל, ולגבי זכות הדרך, לגבי המיסעה היא למעשה נמצאת בתחום שלנו, והיא רק מאפשרת להם כניסה לתוך החניון, אחת הטענות שלהם היא שבסופו של דבר אנחנו היינו צריכים להכשיר להם את השטח עד הכניסה אליהם. מצד שני, אנחנו לא מעוניינים לבנות מיסעה לחניון פרטי ולכן הגענו להסכמה שהוא יבנה את המיסעה ויבנה את חדרי הטרפו ללא תמורה לעירייה.

הדר מימון: וההחזקה של המיסעה במשך השנים זה שלנו או שלהם?

רוני חלמיש: שלו.

הדר מימון: שלו. קבלן בונה, מסיים לבנות, הולך, נשארים הדיירים והם יטפלו במיסעה?

רוני חלמיש: אין מה לעשות, זה מטבע הדברים.

גיל סימנהויז: שאלות נוספות?

יעלה מקליס: אז אני מעלה את זה להצבעה. מי בעד?

הצבעה: פה אחד. **יעלה מקליס,** בני רזניק, אורי שנהר, ליאור גלבוץ, יוסי חזן, יפעת זמיר, הדר מימון, שמואל רוטמן, חיים מימון, דקלה שן-טל

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד להתקשר עם "גמול יהוד בע"מ", בחוזה המצורף לצורך בניית מיסעה שתאפשר כניסה בתחום זכות הדרך לשימוש באי החניון התת קרקעי השייך לחברה ולמתן זכות שימוש במקרקעין הידועים כחלקה 54 בגוש 6711 לבניית חדרי טרפו בשטח הציבורי וזכות הדרך, הכול בהתאם לחוזה המצורף, ומסמיכה את מורשי החתימה של העירייה לחתום על החוזה וכן על כל מסמך נוסף הנדרש למימושו.

סעיף מס' 4- מינוי רו"ח שני משיח, חשבת העירייה ומנהח"ש ראשית, לשמש חברה בוועדת השקעות במקומה של שמחה להמן שפרשה לגמלאות

יעלה מקליס: סעיף 4 - מינוי רואת החשבון שני משיח, חשבת העירייה ומנהלת חשבונות ראשית, לשמש חברה בוועדת השקעות במקומה של שמחה להמן שפרשה לגמלאות. אתם מכירים את שני משיח שלנו?

שני משיח: היי, אני שני, תושבת יהוד כבר כמעט 40 שנה. בוגרת תיכון מקיף יהוד, ובהמשך לשיחה קודם אז גם בוגרת קורס קצינות. ב-12 השנים האחרונות הייתי עוזרת חשב בקימברלי קלארק ישראל, מתעסקת בדו"חות הכספיים, עבודה מול רשויות, דו"חות הון חוזר, תזרימים, כל הקטע הכספי. לפני זה עבדתי כרואת חשבון במשרד רואי חשבון BDO ולפני זה בשטראוס לזר.

יעלה מקליס: כמה זמן את עובדת אצלנו?

שני משיח: חמישה חודשים.

יעלה מקליס: אז אחרי ששמחה פרשה לגמלאות, אנחנו מבקשים למנות את שני כחברה בוועדת השקעות. הצעת ההחלטה: מועצת העיר מאשרת מינוי רואת החשבון שני משיח חשבת העירייה ומנהלת חשבונות ראשית לשמש חברה בוועדת השקעות במקומה של שמחה להמן שפרשה לגמלאות. מי בעד?

הצבעה: פה אחד.

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד את מינוי רו"ח שני משיח, חשבת העירייה ומנהח"ש ראשית, לשמש חברה בוועדת השקעות במקומה של שמחה להמן שפרשה לגמלאות.

סעיף מס' 5- אישור מועצת העיר להארכת שירות לגב' יפה בקשי בתפקיד לבורנטית עד ליום 31/8/22.

יעלה מקליס: סעיף 5: אישור מועצת העיר להארכת שירות לגברת יפה בקשי בתפקיד לבורנטית עד ליום 31.8.2022. יפה בקשי מועסקת כלבורנטית בחט"ב סביונים. הועדה להארכת שירות מיום 24.5.2020 האריכה את עבודתה של הגברת בקשי עד ליום 31.8.21, וכעת מבקשת העירייה להאריך את עבודתה עד 31.8.2022 זאת מאחר ויש קושי לאתר עובדים בתפקיד זה. לפיכך מבקשת העירייה להאריך את עבודתה מעבר לגיל הפרישה, וזאת בהתאם להמלצת וועדת השירות מיום 16.8.2021, ובהתאם להמלצת מנהלת האגף ובאישור ראש העיר. מצ"ב הפרוטוקול של וועדת הארכת השירות מיום 19.8.2021. הצעת ההחלטה היא: מועצת העיר מאשרת הארכת העסקתה של העובדת יפה בקשי בתפקיד לבורנטית עד ליום 31.8.2022.

אורי שנהר: יש מגבלה עד איזה גיל אפשר להמשיך?

גיל סימנהויז: מגיל 67-60 זה בסמכות העירייה, מגיל 70 ומעלה בסמכות המועצה, מתחדש כל שנה, אין מגבלה.

יעלה מקליס: מי בעד?

הצבעה: פה אחד.

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד את הארכת העסקתה של העובדת הגב' יפה בקשי בתפקיד לבורנטית עד ליום 31/8/2022.

סעיף מס' 6 - אישור הארכת העסקתה של העובדת יפה ששון בתפקיד מזכירה בבית הספר "הרצל" עד ליום 31/8/2022.

יעלה מקליס: תודה רבה. אישור הארכת העסקתה של העובדת יפה ששון בתפקיד מזכירה בבית הספר הרצל עד ליום ה-31.8.21. דברי הסבר יפה ששון מועסקת כמזכירה בבית הספר הרצל, לגברת יפה ששון מלאו 70 ב-28.6.2020, עבודתה הוארכה באישור וועדת הארכת שירות עד ליום 31.8.2021, וכעת מבקשת העירייה להאריך את תקופת העסקתה בשנה נוספת עד ליום 31.8.2022 וזאת בהתאם להמלצת וועדת השירות מיום 5.8.2021, ובהתאם להמלצת מנהלת האגף וזאת כדי לא לגרום לשינויים בבית הספר בשלב זה, ובאישור ראש העיר להארכת השירות. מצ"ב הפרוטוקול של וועדת הארכת השירות מיום 5.8.2021. הצעת ההחלטה: מועצת העיר מאשרת את הארכת העסקתה של העובדת הגברת יפה ששון בתפקיד מזכירה בבית הספר "הרצל" עד ליום 31.8.2022. מי בעד ?

הצבעה: פה אחד.

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד את הארכת העסקתה של העובדת הגב' יפה ששון בתפקיד מזכירה בבית הספר "הרצל" עד ליום 31/8/2022.

יעלה מקליס: תודה רבה. נאחל לכולם שנה טובה, גמר חתימה טובה, שנה פורייה, שנה של עשייה משותפת והישגים טובים ובעיקר בריאות איתנה. ותודה רבה לכל העוסקים במלאכה, לעובדי העירייה בראשותו של המנכ"ל, גיל סימנהויז, יועץ משפטי, גזבר וכולם.

הישיבה ננעלה.